

Przy udziale: Association Générations futures, Union nationale de l'apiculture française (UNAF), Syndicat national de l'apiculture

Sentencja

- 1) Artykuł 5 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego i art. 71 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie na podstawie art. 5 tej dyrektywy o środku krajowym zakazującym stosowania niektórych substancji czynnych objętych zakresem tego rozporządzenia należy uznać za oficjalne poinformowanie o potrzebie podjęcia środków nadzwyczajnych w rozumieniu art. 71 ust. 1 tego rozporządzenia, jeżeli:
- powiadomienie to zawiera jasne przedstawienie danych potwierdzających z jednej strony, że owe substancje czynne mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska, a z drugiej strony, że zagrożenie to nie może być opanowane w zadowalającym stopniu bez pilnego przyjęcia środków przez dane państwo członkowskie, oraz
 - Komisja Europejska nie zwróciła się do tego państwa członkowskiego z pytaniem, czy należy uznać, że wspomniane powiadomienie stanowi oficjalne poinformowanie na podstawie art. 71 ust. 1 tego rozporządzenia.
- 2) Artykuł 71 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009 należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/783 z dnia 29 maja 2018 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej imidachlopyrd, rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/784 z dnia 29 maja 2018 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej klotianidyna i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/785 z dnia 29 maja 2018 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzenia substancji czynnej tiametoksam nie można uznać za środki przyjęte przez Komisję Europejską w odpowiedzi na powiadomienie dokonane przez Republikę Francuską w dniu 2 lutego 2017 r.

(¹) Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj / Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-558/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuły 49 i 63 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Swobodny przepływ kapitału – Ustalenie podlegającego opodatkowaniu dochodu spółek – Podmioty znajdujące się w sytuacji współzależności – Wyjątkowa korzyść przyznana przez oddział będący rezydentem spółce niebędącej rezydentem – Korekta podlegających opodatkowaniu dochodów oddziału spółki niebędącej rezydentem – Brak korekty podlegających opodatkowaniu dochodów w przypadku identycznej korzyści przyznanej spółce będącej rezydentem przez jej oddział – Zasada wolnej konkurencji – Ograniczenie swobody przedsiębiorczości – Uzasadnienie – Zrównoważony podział władztwa podatkowego pomiędzy państwa członkowskie – Proporcjonalność]

(2020/C 414/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Strona pozwana: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego transfer środków dokonany przez oddział będący rezydentem na rzecz jego spółki dominującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim można przekwalifikować na „transakcję generującą dochód”, w związku z czym zastosowanie przepisów dotyczących cen transferowych staje się obowiązkowe, mimo że gdyby ta sama transakcja została przeprowadzona między oddziałem a spółką dominującą, które mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, to nie zostałaby ona zakwalifikowana w ten sposób, a wspomniane przepisy nie miałyby do niej zastosowania.

(¹) Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – MO / Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-568/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Dyrektywa 2008/115/WE – Wspólne normy i procedury stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie w nich przebywających obywateli państw trzecich – Artykuł 6 ust. 1 i art. 8 ust. 1 – Nielegalny pobyt – Krajowe przepisy przewidujące zastosowanie, w zależności od okoliczności, grzywny albo wydalenia – Skutki wyroku z dnia 23 kwietnia 2015 r. Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260) – Krajowe przepisy bardziej korzystne dla zainteresowanego – Skutek bezpośredni dyrektyw – Granice]

(2020/C 414/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MO

Strona przeciwna: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Sentencja

Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w przypadku nielegalnego pobytu obywatela państwa trzeciego na terytorium państwa członkowskiego krajowe przepisy przewidują albo nałożenie grzywny, albo nakazanie wydalenia – przy czym ten ostatni środek można zastosować wyłącznie w sytuacji wystąpienia po stronie owego obywatela państwa trzeciego okoliczności obciążających, które nakładają się na jego nielegalny pobyt – właściwy krajowy organ nie może oprzeć się bezpośrednio na przepisach tej dyrektywy w celu wydania decyzji nakazującej powrót i jej wykonania, nawet w braku takich okoliczności obciążających.

(¹) Dz.U. C 363 z 28.10.2019.